

פופ החמדן

מתוך "סיפורי עם רוסיים" (1921)

חיו פעם זקן וזקנה, והיו עניים מאוד. וכשהזקנה נפטרה הלך הזקן לפופ (כומר רוסי), השתחוה ואמר: "שלום אבא קדוש. צריך לקבור את אשתי."

"ויש לך כסף בשביל הקבורה? אני לא אעבוד באשראי. תצטרך לשלם מראש."

"אני נשבע, אבא קדוש, אין לי פרוטה. כאשר אעבוד וארוויח כמה שצריך, אשלם על הטרחה שלך."

"לא! אמרתי - כסף מראש. ואם אין לך, לך מאין שבאת."

הזקן יצא לרחוב וחושב:
"מה לעשות? אולי אלך לבית
הקברות, אחפור קבר ובעצמי אקבור
את האישה?"

הוא לקח את ויצא לבית הקברות.
וכשרק התחיל לחפור האת דפק
במשהו בצלצול חזק. הזקן הסתכל
וראה באדמה כד חמר מלא עד
השוליים במטבעות זהב.
הזהב זהר ונראה כמו אש. הזקן

"את רואה - הזקן נשבע שאין לו פרוטה. רצה שאקבור את האישה חינם. ואחר כך הכסף נמצא. ואני קברתי כבר הרבה מתים, אבל אף פעם לא קיבלתי כל כך הרבה כסף." אחרי הקבורה הזקן הזמין את הכומר לסעודת אזכרה. הפופ ניכנס לחדר ולא האמין לעיניו - מאין כל זה אצל הזקן העני? יין ומתאבנים ומאכלים שונים, שולחן מלא. אוכל ושתה כמה שתרצה!
האורחים אכלו, בירכו את האלמן והתפזרו לבתיהם. הפופ נשאר והתחיל לחקור את הזקן:
"שמע, תספר לי! הרי היית אדם עני ביותר שבכל הכפר. מאין בא לך עכשיו כל זה? ספר, אולי הרגת

שמח. הוא חפר את הקבר, לקח את כד הזהב וחזר הביתה. קנה כל שצריך כדי להקים מצבה, לקח כמה מטבעות והלך שוב לפופ.
הפופ קיבל אותו בגסות:
"למה באת? אמרתי לך, בלי כסף לא אקבור!"
"אל תתרגז אבא קדוש! תעשה טובה, תקבור את אשתי המנוחה. הנה כסף עבור הטרחה."
הפופ לקח את הכסף ונעשה מנומס להפליא. לא יודע איך להושיב את הזקן כדי שיהיה לו נוח, באיזו מילים יפות לדבר אליו.
"עכשיו נעשה הכל כמו שצריך" אמר. הזקן השתחוה והלך.
הפופ הראה את הכסף לאשתו:

ושדדת מישהו?"

"מה אתך, אבא קדוש!" עונה הזקן
"אומר לך את האמת לאמיתה. לא
שדדתי ולא לקחתי מאף אחד. הזהב
בא לי בעצמו ישר לידיים."
והוא סיפר לפופ כל מה שהיה, איך
מצא את האוצר.

הפופ שמע על הכד עם המטבעות
והחמדנות הרעידה את כולו. הוא חזר
הביתה וכד הזהב של הזקן לא ירד
ממחשבתו. לא ישן בלילות ולא יכול
לחשוב על דבר, פרט לכסף.
האישה התחילה לדאוג:

"מה קרה לך? אחרי ההלוויה אתה
כבר לא כפי שהיית. אולי אתה
חולה?"

הפופ סיפר לה על הזהב וביחד

התחילו לחשוב איך להשתלט על
האוצר.

ופעם לפופ בא רעיון. הוא סיפר
לאשתו:

"נקריב את התיש שלנו והכספים יהיו
שלנו."

"אין מה לרחם על התיש" עונה
האישה "יהיו כספים יהיה גם תיש."
הפופ שחט את התיש, הוריד את
עורו ולבש את עור התיש על עצמו.
עם הקרניים ועם הזקן.
"קחי עכשיו מחט וחוט עבה ותפרי
את העור, שלא ייפול ממני."

האישה לקחה מחט עבה וחוט חזק
וסגרה את עור התיש סביב לפופ.
ובחצות הלך הפופ אל חלוננו של
הזקן, ושם התחיל לדפוק ולהתגרד

אוכל בלי זהב לחיות."
הוא יצא למרפסת, הוציא את הכד
עם זהב:
"קח את הכסף שלך!"

הפופ חטף את הכד והתחיל לרוץ.
חזר הביתה ומספר:
"נו, הצלחתי לרמות את הטיפש! הנה

בקיר.
הזקן שמע, ירד מהמיטה, ניגש לחלון
ושואל:
מי שם?"
"אני, השד!"

הזקן נבהל והתחיל להתפלל.
"לא תתפטר ממני עם תפילות!" צעק
הפופ תחת החלון "תחזיר את הכד
עם זהב, ולא תחזיר, יהיה לך רע
ומר! ריחמתי עליך והראיתי לך את
האוצר. חשבתי שתיקח רק קצת
ואתה לקחת את הכל!"
הזקן הסתכל בחלון וראה. השד מניע
בקרניו, רוצה לקחת את האוצר. חשב
הזקן:
"מה לעשות. הזהב כנראה שלו.
מילא, הייתי קודם בלי זהב וגם הלאה

האוצר.
אמר הפופ לאישה:
"תחזירי לזקן את הזהב המקולל!
אולי אז אוכל להתפטר מעור התיש."
האישה החזירה את הזהב ואפילו
התוודתה לו על מה שעשו, אך גם זה
לא עזר.

עד סוף חייו
שכב הפופ
על התנור
בעור התיש
ולא העז
להראות את
עצמו
לאנשים.

הכסף! תסתירי אותו היטב!"
האישה הכניסה את הכד למרתף,
והפופ אומר: "עכשיו קחי סכין,
תחתכי את התפרים ותורידי ממני את
עור התיש, לפני שמישהו יראה
אותי."
אשתו התחילה לחתוך תפרים
ופתאום הם רואים דם. והפופ צועק:
"אוי כואב! לא אוכל לסבול!"
היא ניסתה לחתוך תפר שני ושוב
נשפך הדם ושוב הפופ צעק בקול רם:
"אל תחתכי! כואב!"
העור של התיש נדבק לגופו, ואיך
שלא ניסתה האישה להוריד אותו
ממנו, הכל לשווא.
חבל היה להיפרד מהכספים, אך שום
דבר לא עזר. הם נאלצו להחזיר את